

Sapatin Vartija

Tammi-Helmikuu 2013

"Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni,... opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää." Matt. 28:19, 20

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:

info@spaup.org www.spaup.org

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen
käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki,
mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on
se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1.
Joh. 5:3, 4.*

Loukattu omatunto

”Rakas veli N: Tunnen velvollisuutta kirjoittaa sinulle muutaman rivin. Minulle on näytetty sinusta muutamia sellaisia asioita, joita en uskalla olla tuomatta julki. Minulle näytettiin, että Saatana käytti hyväkseen sinua vastaan sitä, ettei vaimosi vastaanottanut totuutta. Sinut heitettiin turmeltuneen naisen seuraan, jonka askeleet kulkevat helvettiä kohti. Hän osoitti sanoillaan suurta myötätuntoa sinua kohtaan vaimoltasi saamasi vastustuksen johdosta. Eedenissä olevan käärmeen tavoin hän esiintyi lumoavasti. Hän koetti luulotella sinulle, että sinä olet petetty mies, ettei vaimosi anna arvoa tunteillesi eikä palkitse rakkauttasi, että avioliittosuhteessasi on tapahtunut erehdys, kunnes rupesit kuvittelemaan elämänmittaista avioliittolupaustasi vaimosi kanssa tuskaisaksi kahleeksi. Sinä menit etsimään myötätuntoa tältä naiselta, joka sinusta näytti enkeliltä. Sinä kuiskasit hänen korvaansa sellaista, mitä sinun ei olisi tullut uskoa kellekään toiselle kuin omalle vaimollesi, jota olit luvannut rakastaa, kunnioittaa ja hoivata niin kauan kuin molemmat olette elossa. Sinä unohdit valvoa ja rukoilla lakkaamatta, ettet joutuisi kiusaukseen. Rikos turmeli sieluasi. Sinä iskit taivaaseen merkittyyn elämäkertaasi hirveän tahran. Kokosydäminen nöyrytyminen ja parannuksen teko Jumalan edessä on kuitenkin otollinen Hänelle. Kristuksen veri kykenee pesemään pois nämä synnit.

Sinä olet langennut, hirvittävästi langennut. Saatana houkutteli sinut ansaansa, ja sitten hän antoi sinun selviytyä siitä niin hyvin kuin voit. Sinua on ahdistettu, sinut on tehty neuvottomaksi ja sinua on hirveästi kiusattu. Syyllinen omatunto vaivaa sinua. Sinä et luota itseesi, ja sinä kuvittelet, ettei kukaan toinenkaan luota sinuun. Sinä olet arka itsestäsi ja

kuvittelet, että toisten sydämissä on epäluuloja sinusta. Sinä et luota itseesi ja kuvittelet, etteivät veljesikään luota sinuun. Saatana esittää usein menneisyytesi ja sanoo, että sinun on turha yrittää seurata totuutta, ja että tie on liian kaita sinulle. Sinut on voitettu, ja nyt Saatana käyttää hyväkseen synnillistä vaellustasi luulotellen sinulle, että tilasi on toivoton.

Sinä olet Saatanan taistelutantereella mukana ankarassa taistelussa. Sinä olet repinyt maahan sen aidan, joka ympäröi jokaisen perhepiirin ja joka tekee sen pyhäksi. Ja nyt Saatana on kintereilläsi miltei alituisesti. Sinä olet rauhaton ja koetat panna veljiesi syyksi ristiriitaiset tunteesi, epäilyksesi ja luuloisuutesi. Sinusta tuntuu, että he ovat väärässä, ja etteivät he välitä sinusta. Vika on itsessäsi. Sinä haluat kulkea omaa tietäsi, etkä ole halukas repäisemään rikki sydäntäsi Herran edessä ja turvaamaan Hänen armoonsa murtuneena, katuvana, syntisenä ja saastuneena. Jos itsepintaisesti aiot turvautua omiin pelastusyrityksiisi, niin tuhoudut varmasti.

Luovu epäluuloistasi ja virheiden etsimisestä. Kiinnitä huomiosi omaan tilaasi, ja pelasta oma sielusi nojaten yksinomaan Kristuksen vereen nöyrästi katuen. Tee perinpohjaista työtä iäisyyttä varten. Jos luovut totuudesta, olet rappeutunut mies ja perheesi on rappeutunut. Kun ne linnoitukset, jotka varjelevat perheen yksityiselämää ja etuoikeuksia pyhinä, on hajotettu maahan, on vaikea rakentaa ne jälleen, mutta Jumalan voimassa ja vain Hänen voimassaan voit sen tehdä. Totuus, pyhä totuus, on sinun ankkurisi, joka on estävä sinua ajautumasta alas päin rikollisuuden ja tuhoutumisen virtaan.

Kerran loukattu omatunto on suuresti heikontunut. Se tarvitsee alituisen valppauden ja lakkaamattoman rukouksen voimaa. Sinä seisot liukkaalla maalla. Sinä tarvitset kaiken sen voiman, mitä totuus voi antaa sinulle vahvistaakseen sinua ja

pelastaakseen sinut täydelliseltä haaksirikolta. Elämä ja kuolema on edessäsi. Kumman sinä valitset? Jos olisit käsittänyt, miten välttämätöntä on omistaa lujat periaatteet, olla antautumatta tunteitten valtaan, ettei helposti masennu, vaan on valmistautunut kestämiin vaikeuksiin, ei sinua olisi näin voitettu. Sinä olet toiminut tunteittesi mukaan. Sinä et ole virheettömän Esikuvamme tavoin ollut halukas kestämiin syntisten sinua kohtaan osoittamaa vastustusta. Meitä on kehoitettu ajattelemaan Häntä, joka on kestänyt tämän, ettemme väsyisi emmekä menettäisi toivoamme. Sinä olet ollut heikko kuin lapsi ilman voimaa kestävyys. Sinä et ole pitänyt välttämättömänä vakaantua, vahvistua, lujittua, juurtua ja rakentua uskossa.

Onni tai kurjuus

Sinusta on tuntunut, että velvollisuutesi on opettaa totuutta toisille sen sijaan että itse asettaisit oppilaan paikalle. Mutta sinun tulee olla halukas oppimaan ja vastaanottamaan totuutta toisilta, ja sinun tulee lakata etsimästä virheitä, hellimästä epäluuloja ja valituksia. Sinun tulee nöyryydessä vastaanottaa syvälle mieleen tunkeutuva Jumalan sana, joka voi pelastaa sielusi. Sinun vallassasi on hankkia onnea tai kurjuutta. Sinä olet kerran langennut kiusaukseen etkä nyt voi luottaa omaan voimaasi. Saatanalla on suuri valta mieleesi eikä sinulla ole mitään mihin pitäytyä, jos luovut totuuden pidättävästä vaikutuksesta. Se on ollut sinulle pakopaikka, joka on estänyt sinua tekemästä rikoksia ja jumalattomuutta. Ainoa toivosi on etsiä läpikotaista kääntymystä ja hyvittää menneisyys hyvin järjestetyllä elämällä ja hengellisellä keskustelulla ja kanssakäymisellä.

Sinä olet toiminut tunteesta. Kiihotus on miellyttänyt elämän järjestystäsi. Ainoa toivosi on nyt vilpittömästi tehdä parannus

tapahtuneesta Jumalan lain rikkomisesta ja puhdistaa sielusi olemalla kuuliainen totuudelle. Vaali ajatuksen puhtautta ja elämän puhtautta. Jumalan armo on oleva voimasi hillitsemään halujasi ja pitämään kurissa himojasi. Harras valvominen ja rukoileminen tuo Pyhän Hengen avuksesi täydellistämään työtä ja tekemään sinut erehtymättömän Esikuvan kaltaiseksi.

Jos sinä mielummin heität yli laidan totuuden pyhittävän ja pidättävän vaikutuksen, niin Saatana vangitsee sinut tekemään tahtoaan. Sinä olet vaarassa päästää valloilleen halusi ja himosi ja antautumaan pahojen ja inhottavien mielihalujen valtaan. Sen sijaan että kasvoistasi heijastuisi tyyni rauhallisuus koetuksissa ja ahdistuksissa, ja kasvoistasi loistaisi kuten uskollisen Heenokin kasvoista, toivoa ja yli ymmärryksen käyvää rauhaa, sinä hankit kasvoillesi lihallisten ajatusten ja hillittömien halujen antaman leiman. Silloin kasvoillasi on saatanallinen eikä jumalallinen leima.

»Joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi paettuanne sitä turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee.» 2 Piet. 1:4 (engl. käänn.). Etuoikeutesi on nyt nöyrällä tunnustuksella ja tekemällä vilpittömästi paranusta luottaa sanaan ja palata Herran tykö. Kristuksen kallisarvoinen veri voi puhdistaa sinut kaikesta jumalattomuudesta, poistaa kaikki saastaisuutesi ja tehdä sinut täydelliseksi Hänessä. Kristuksen ansiot ovat edelleen sinun ulottuvillasi, jos vain tahdot vastaanottaa ne. Vääryyttä kärsineen vaimosi ja lastesi, oman ruumiisi hedelmän tähden, lakkaa tekemästä pahaa ja opi tekemään hyvää. Mitä kylvät, sitä joudut myös niittämään. Jos kylvät lihaan, niin saat lihasta niittää turmelusta. Jos kylvät Henkeen, niin saat niittää Hengestä iankaikkisen elämän.

Sinun täytyy voittaa tunteellisuutesi ja virheitten etsimisesi.

Sinä epäilet, etteivät toiset osoita sinulle kaikkea sitä huomiota, mitä sinulle kuuluu. Sinun ei tule pitäytyä tunteeseen perustuvaan ja fanaattisuuteen vivahtavaan kokemukseen. Se on epävarma. Toimi periaatteesta täysin järkevästi. Tutki Raamattua, ja ole aina valmis vastaamaan jokaiselle, joka sinulta kysyy sen toivon perustusta, joka sinussa on, sävyisyydellä ja pelolla. Anna itsekorotuksen kuolla. »Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja tehkää sydämenne puhtaiksi, te kaksimieliset. Tuntekaa kurjuutenne ja murehtikaa ja itkekää; naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.» Jaak. 4:8, 9. Kun kiusaukset ja pahat ajatukset ahdistavat, on sinulla vain Yksi, jonka luo voit paeta pyytämään apua ja tukea. Pakene Hänen luoksensa silloin kun olet heikko. Kun olet Hänen läheisyydessään, murtuvat Saatanan nuolet, niin etteivät ne voi vahingoittaa sinua. Koettelemuksesi ja kiusauksesi kannettuina yhdessä Jumalan kanssa puhdistavat ja nöyryyttävät, mutta eivät vahingoita eivätkä saata sinua vaaraan.

Ero maailmasta

Meitä on käsketty, että söimmepä tai joimme, tai teimmepä mitä tahansa, että tekisimme kaiken Jumalan kunniaksi. Kuinka monet ovat tunnontarkasti seuranneet periaatteita mieluummin kuin tunteita ja olleet kuuliaisimpia tälle käskylle kirjaimellisesti? Kuinka monet nuorista oppilaista ovat valinneet Jumalan turvakseen ja omakseen, niin että hartaasti ovat pyrkineet tuntemaan Hänen tahtonsa ja tekemään sen? Monet ovat Kristuksen seuraajia nimellisesti, mutta eivät todellisuudessa.

Siellä missä uskonnolliset periaatteet ovat päässeet valtaan on pieni vaara tehdä suuria erehdyksiä, sillä itsekkyyden, joka aina sokaisee ja pettää, on silloin alistettu. Vilpitön halu tehdä toisille hyvää on päässyt niin etusijalle, että oma minä on

unohdettu. Uskonnollisten periaatteiden omistaminen on arvaamattoman kallis aarre. Se on puhtain, korkein ja ylevin vaikutus, minkä kuolevaiset voivat omistaa. Sellaisilla on ankkuri. Jokainen teko on hyvin harkittu, niin ettei sen vaikutus olisi vahingollinen toiselle ja johtaisi häntä pois Kristuksesta. Mielessä on alituisesti kysymys: Herra, miten voin parhaiten palvella Sinua ja kirkastaa Sinun nimeäsi maan päällä? Miten minun tulee vaeltaa, että Sinun nimesi tulisi ylistetyksi maan päällä ja voisin saada toisia rakastamaan, palvelemaan ja kunnioittamaan Sinua? Olkoon minun haluni ja valintani tehdä vain Sinun tahtosi. Olkoot Lunastajani sanat ja Esikuva sydämeni valona ja voimana. Niin kauan kuin seuraan Häntä ja luotan Häneen, ei Hän jätä minua hukkumaan. Hän on oleva minun iloni kruunu.

Jos erehdymme pitämään ihmisten viisautta Jumalan viisautena, niin ihmisviisauden hullutus johtaa meidät harhaan. Tämä on monien — olevien suurena vaarana. He ovat vailla omakohtaista kokemusta. Heidän ei ole ollut tapana rukoillen harkita ennakkoluulottomasti ja itsenäisellä arvostelukyvyllä uusia kysymyksiä ja aiheita, jotka milloin tahansa saattavat tulla päivänpolttaviksi. He odottavat saadakseen nähdä mitä toiset ajattelevat. Jos nämä ovat toista mieltä, se riittää vakuuttamaan heille, että pohdinnan alainen aihe on merkityksetön, oli se mikä tahansa. Vaikka tämä kansanluokka on suuri, ei se muuta sitä tosiasiaa, että he ovat kokemattomia ja heikkotahtoisia oltuaan kauan aikaa alamaisia viholliselle, ja että he aina tulevat pysymään heikkoina kuin pienet lapset, jotka vaeltavat toisten valossa, elävät toisten kokemuksista, tuntevat niinkuin toiset tuntevat ja toimivat niinkuin toiset toimivat. He menettelevät ikään kuin olisivat vailla omaa yksilöllisyyttä. Heidän henkilöllisyytensä on uppoutunut toisiin ihmisiin, niin että he ovat ainoastaan pelkkiä varjoja niistä

henkilöistä, joiden he ajattelevat olevan oikeassa.

Elleivät nämä huomaa luonteensa häilyväisyyttä ja korjaa sitä, he tulevat kaikki jäämään vaille iankaikkista elämää, sillä he eivät kykene pitämään puoliaan viimeisten päivien vaaroille. Heillä ei ole mitään selkärankaa vastustaakseen vihollista, sillä he eivät tunne häntä milloin hän tulee. Jonkun täytyy olla heidän rinnallaan ilmoittamassa heille milloin vihollinen ja milloin ystävä lähestyy. Koska he eivät ole hengellisiä, eivät he huomaa hengellisiä asioita. He eivät ole viisaita Jumalan valtakuntaan kuuluvissa asioissa. Ei nuori eikä vanha ole puolustettavissa, jos hän luottaa toisten kokemuksiin. Enkeli sanoi: »Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin ja tekee lihan käsivarrekseen.» Kristityn kokemuksissa ja taisteluissa tarvitaan jaloa itseluottamusta.

Uskossa anominen

Miehet, naiset ja nuoret, Jumala pyytää teitä hankkimaan moraalista rohkeutta, lujaa päättäväisyyttä, mielenlujuutta ja kestävyyttä, mieltä, joka ei voi luottaa toisten lausuntoihin, vaan joka itse tutkii asiaa ennen sen omaksumista tai hylkäämistä ja joka ajattelee vaikuttavia syitä ja esittää asian Herralle rukouksessa. »Jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä, sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee. Älköön sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa.» Jaak. 1:5—7. Tämä viisauden anominen ei saa olla merkityksetön rukous, joka häipyy mielestä heti kun se on esitetty. Se on rukous, joka ilmaisee sydämen voimakasta ja palavaa halua, tietoisena siitä, ettei sillä ole viisautta ratkaista, mikä on Jumalan tahto.

Jos et saa vastausta heti kun olet esittänyt rukouksesi, älä väsy odottamiseen äläkä tule rauhattomaksi. Älä horju, vaan

tartu lupaukseen: »Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja hän on sen myös tekävä.» 1. Tess. 5:24. Hellittämättömän lesken tavoin esittäkää asianne, ja pitäkää lujasti kiinni päämäärästänne. Onko asia tärkeä ja suurimerkityksinen teille? On varmasti. Älä sen vuoksi epäile, sillä uskosi saattaa olla koetuksella. Jos haluamasi asia on kallisarvoinen, niin kannattaa tehdä voimakkaita ja vakavia ponnistuksia. Teillä on lupaus; valvokaa ja rukoilkaa. Olkaa järkähtämättömät, niin rukoukseenne tulee vastaus, sillä eikö Jumala itse ole lupauksen takana? Jos se tulee maksamaan sinulle jotakin, niin sinä pidät sitä suuremmassa arvossa saatuasi sen. Teille on selvästi sanottu, ettei teidän tarvitse odottaa Herralta mitään, jos epäilette. Tässä on annettu varoitus siitä, ettei tule väsyä, vaan että tulee lujasti luottaa lupaukseen. Jos anotte, on Hän antava teille alttiisti ja soimaamatta.

Tässä monet erehtyvät. He horjuvat päätöksessään, ja niin heidän uskonsa pettää. Tässä on syy, miksi he eivät saa mitään Herralta, joka on voimamme lähde. Kenenkään ei tarvitse vaelttaa pimeydessä ja hoiperrella sinne tänne kuten sokeat, sillä Herra on varannut valoa, jos he vain tahtovat vastaanottaa sen Hänen osoittamallaan tavalla eivätkä valitse omia teitään. Hän vaatii, että jokainen suorittaa tunnollisesti ja ahkerasti jokapäiväiset tehtävänsä. Sitä vaaditaan erikoisesti kaikilta niiltä, jotka ovat antautuneet vakavaan ja tärkeään työhön kustannusliikkeen toimistossa. Sitä vaaditaan sekä niiltä, joille on uskottu suurempi vastuu työstä, että myös niiltä, joilla on pienin vastuu. Se on mahdollista vain silloin kun odotetaan Jumalalta apua, Hänen tehdäkseen heidät kykeneviksi suorittamaan uskollisesti sen, mikä on oikein taivaan edessä, tekemään kaiken epäitsekäistä vaikuttamista, ikäänkuin Jumalan silmä nähtävällä tavalla katselisi kaikkea ja tutkisi kaikkien tekoja.

Itsekkyuden rutto

Synti, jota eniten ja laajimmin hellitään, ja joka erottaa meidät Jumalasta ja joka saa aikaan niin paljon tarttuvaa hengellistä epäjärjestystä, on itsekkyys. Ilman kieltäymyksiä ei voida palauttaa Herralle mitään. Itsestämme emme voi tehdä mitään, mutta Jumalan vahvistamina me voimme elää ja tehdä hyvää muille ja siten välttyä itsekkyuden pahasta. Meidän ei tarvitse välttämättä lähteä pakanamaille ilmaistaksemme haluamme uhrata kaikki Jumalalle hyödyllisenä ja epäitsekäänä elämänä. Meidän tulee tehdä niin kotipiirissä, seurakunnassa, kanssaihmistemme ja työtovereittemme parissa. Jokapäiväinen elämä on juuri se paikka, missä tulee kieltää oma minä ja alistaa se. Paavali saattoi sanoa: »Minä kuolen joka päivä.» Oman minän kuolettaminen elämän pikkuasioissa se tekee meistä voittajia. Meidän tulee unohtaa itsemme halutessamme tehdä hyvää muille. Monilta puuttuu kouraantuntuvasti rakkautta toisiin. Sen sijaan että uskollisesti suorittaisivat velvollisuutensa, he etsivät ennemmin omaa mukavuuttaan.

Jumala teroittaa selvästi kaikkien seuraajiensa mieleen velvollisuuden olla siunaukseksi toisille vaikutuksellaan ja varoillaan ja etsiä Häneltä sitä viisautta, joka tekee heidät kykeneviksi suorittamaan kaiken voitavansa kohottaakseen niiden ajatukset ja taipumukset, jotka joutuvat heidän vaikutuspiiriinsä. Toimiessamme toisten hyväksi saamme kokea suloista mielihyvää, sisäistä rauhaa, joka riittää meille palkaksi. Kun ylevä halu tehdä toisille hyvää kannustaa ihmisiä, he löytävät todellisen onnen suorittaessaan uskollisesti elämän moninaiset tehtävät. Se antaa enemmän kuin maallisen palkan, sillä enkelit ovat panneet merkille jokaisen velvollisuuden, jonka olemme uskollisesti täyttäneet, ja ne loistavat elämämme muistokirjassa. Taivaassa ei kukaan

ajattele omaa minäänsä eikä etsi omaa mukavuuttaan, vaan kaikki etsivät puhtaan ja todellisen rakkauden vaikuttamina ympärillään olevien taivaan olentojen parasta. Jos toivomme pääsevämme taivaalliseen seuraan uudessa maassa, meidän tulee antautua taivaan periaatteiden hallittaviksi täällä.

Elämämme jokaisella teolla on joko hyvä tai huono vaikutus toisiin. Vaikutuksemme on kohottava tai alentava. Se tunnetaan aikaansaannoksistaan ja se toistuu enemmän tai vähemmän kanssaihmisissämme. Jos me esikuvallamme autamme toisia kehittämään hyviä periaatteita, me annamme heille voimaa tehdä hyvää. Sitten he vuorostaan tekevät samaa hyvää vaikutusta muihin, ja siten sadat ja tuhannet joutuvat vaikutuspiiriimme meidän tietämättämme. Jos me toisaalta teoillamme vahvistamme tai pakotamme toimintaan ympärillämme olevien pahat voimat, me osallistumme heidän synteihinsä, ja joudumme tekemään tiliä siitä hyvästä, jonka olisimme voineet tehdä heille, mutta jota emme tehneet, koska emme valinneet Jumalaa voimaksemme, oppaaksemme eikä neuvonantajaksemme. Ta. I, 184-192.

Usko, joka kestää koetukset

”Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.” Hebr. 11:8.

Abrahamin uskon elämästä saamme oppia hyvinkin paljon, koska häntä kutsutaan “uskon isäksi” ja “Jumalan ystäväksi.”

“Aabrahamin kyselemätön kuuliaisuus on koko Raamatun vaikuttavimpia todistuksia uskosta. Hänelle usko oli »luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy» (jaa 1). Jumalan lupauksen turvin ja vailla

vähintäkään ulkonaista merkkiä sen täyttymyksestä hän luopui kodistaan ja suvustaan ja synnyinmaastaan. Hän lähti matkaan päämäärää tuntematta, seuratakseen vain Jumalan johdatusta.... Aabraham ei näin joutunut mihinkään pieneen koetukseen, eikä häneltä vaadittu mitään vähäistä uhrausta. Vahvat siteet liittivät hänet maahansa, sukuunsa ja kotiinsa. Mutta hän ei epäröinyt tottelemasta kutsua. Hänellä ei ollut mitään kyseltävää luvata maasta — oliko se viljavaa ja ilmastoltaan terveellistä ja tarjosiko se viihtyisät olot ja vaurastumisen mahdollisuudet. Jumala oli puhunut, ja hänen palvelijansa oli toteltava. Aabrahamin kutsuminen Hänelle oli onnellisin paikka maan päällä se, missä Jumala halusi hänen olevan.” Pp. 106, 107.

Aabraham vaelsi uskonsa mukaan, luottaen Jumalaan. Hän vain totteli Jumalan ääntä ja niin harjoitti uskoansa, se vahvistui. Ensimmäinen vakava koetus oli Saaran lapsettomuus, joka ei ollut niin suuri kuin seuraavaa, kun Jumala pyysi patriarkkaa uhraamaan poikansa, joka syntyi lupauksen mukaan. Nyt hänen uskonasa koeteltiin äärimmilleen ja se kesti sen. Aabraham uskoi, että Jumala olisi vonut herättää Iisakin kuolleista ja näin toteuttaa lupauksensa. Kiitos Herralle tästä uskonsankarista, jonka kautta hän nykyisinkin rohkaisee jokaista Häneen uskovaa harjoittamaan samankaltaista uskoa.

Tulevaisuus ja uskomme

Haluammeko osoittaa samankaltaista uskoa kuin Aabraham? Minä haluan ja uskon, että jokainen, joka kerran voi olla taivaan kodissa, pysyä lujana uskon koetuksissa Aabrahamin tavoin.

Jumalan johdatukset uskonelämässämme ovat ihmeellisiä! Useinkaan emme ymmärrä sitä, mutta jälkikäteen kun katsomme menneisyyttämme osittain ymmärrämme, että

taivaallinen Isämme on johdattanut meitä parhaimmalla tavalla. Tiemme eteenpäin kulkee ristin varjossa. Usein kysymme itseltämme: Miksi tämän piti tapahtua juuri minulle? Miksi tiemme pitää olla niin vaikeita? Miksi Herra ei osoita selvästi, jokaista yksityiskohtaa, mitä tulee tapahtumaan matkan varrella? Siksi, koska Hän antaa uskonkoetuksia. Hän koettelee luottamustani. Siksi, koska Hän haluaa puhdistaa luonteeni ja lujittaa uskoani. Hänen päämääränsä on, että tulisin kelpo kansalaiseksi kultakaupunkiin – uuteen Jerusalemiin.

Toisaalta suuresta armostaan ja rakkaudesta Jumala ei ilmoita etukäteen kaikkia vaikeuksia, joita kohtaamme uskontiellämme, ettemme masentuisi ja lannistuisi. Uskossa meidän pitää katsoa eteenpäin päämäärää kohti, luottaen, että Jeesus johtaa juuri sitä tietä, joka vie kotiin. Auttakoon Hän meitä, että uskollisesti kulkisimme Hänen perässään.

Koetukset

Todistuksissa mainitaan että, koko elämämme maan päällä, on koe elämää Taivaallinen Isämme koettelee meitä päivittäin. Jokainen voitettu koetus tekee helpommaksi voittomme seuraavassa koetuksessa ja päin vastoin jokainen tappio tekee voittomme vaikeammaksi seuraavassa koetuksessa. Koetuksen aikana on tosi tärkeää olla valveilla ja pitää mielessä, että meitä koetellaan ja tehtävämme on käyttäytyä niin kuin Vapahtajamme ollessaan maan päällä. Meidän pitää muistaa, että rakas Isämme ei anna meille kovempia koetuksia, kuin mitä voimme kestää. Hän tietää varsin hyvin meidän voimamme antaessaan meille koetuksia, Hän antaa voimna kestämään ne. ”Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetuksiksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa

ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita.” 1. Piet. 4:12, 13.

Siis koetuksen aikana on “hellettä” se tarkoittaa, että on todella vaikeaa, kuitenkin meidän pitää iloita sanoo apostoli, tietäen, että kun osallistumme Kristuksen kärsimyksistä tulemme olemaan Hänen kanssaan kirkastumisessakin. Pitäkäämme mielessä se, että koetusten välityksellä taivaallinen Isämme haluaa tehdä meistä puhtaampia kuin parast kulta ja valkoisempia kuin lumi, sillä ainoastaan silloin pääsemme pyhään kaupunkiin – uuteen Jerusalemiin.

Viettelykset

Sielun vihollinen ja hänen enkelinsä yrittävät vietellä Jumalan lapsia tekemään syntiä ja saamaan päällensä Jumalan vihan, että jos mahdollista he joutuisivat kadotukseen. Nykyisin kun laitetaan radio tai tv auki, hyvin usein esitetään mainoksia. Sanoma- ja aikaakausilehdetkin ovat täynnä mainoksia, joista suurin osa houkuttelee ihmisiä asiaan, joka on Jumalan tahtoa vastaan. Mainostetaan alkoholia, tupakkaa, seksiä, elokuvia, hoitoja, jotka on yhteydessä spiritualismin kanssa ym. Tämä maailma on mennyt paljon pidemmälle kuin Soodoma ja Gomora.

Milloin saatana viettelee ihmistä syntiin?

Kaikkein eniten silloin, kun hän näkee, että ihminen alistuu kiusauksiin. Hän houkutteli Eevaa syömään kielletystä puusta vasta silloin, kun hän meni katsomaan sitä puuta ja sen hedelmiä. Sama on nykyisin jos menemme lähelle kiusausta, se tarkoittaa, että osoitamme kiinnostusta ja heti vihollinen lähestyy meitä koetellaakseen uskoamme. Jos katsomme niitä mainoksia synnillisistä harrastuksista, jos ryhdymme katsomaan elokuvia, teatteria tai jotakin muuta, mikä Jumalan sanan mukaan on paha, hän huomaa, että olemme

kiinnostuneita, ja alkaa toimimaan. Myös juhlat joita jumalattomat järjestävät, joissa tanssitaan ja käytetään alkoholia eivät ole meidän paikkojamme. Saatana esittää kaikki ihanana, mutta ikävät seuraukset hän peittää, selittäen, että se on hyvää ja tekisi meidät onnellisemmaksi. “Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi.” 2. Kor. 11:14. Näin hän voitti Eevan. Näin hän voittaa miljoonia ihmisiä nykyisin. Monet niin sanotut uskovat tulevat havaitsemaan hänen petöksensä vasta kun armonaika loppuu. Kuinka ikävää on! Herra meitä varjelkoon. Nyt tarvitaan horjumatonta uskoa, joka kestää kaikki kiusaukset ja koetukset. Herra meitä auttakoon, että heti ymmärtäisimme hänen juonensa, kun hän on tulossa kiusamaan meitä.

Miten Jumalan lapset voittavat houkutukset ja viettelykset?

Jumalan todelliset lapset eivät koskaan mene sellaisiin paikkoihin, missä on saatananallista maaperää. Todistuksissa on mainittu, että jos menemme sellaisiin paikkoihin, Jumalan enkeli jää ulkopuolelle ja me olemme silloin ilman suojelevaa enkeliä.

“Teatteri kuuluu vaarallisimpiin huveihin. Sensijaan, että siellä opetettaisiin siveyttä ja hyveitä, kuten usein väitetään, se on oikea siveettömyyden pesä. Paheelliset tavat ja synnilliset taipumukset lujittuvat näiden esitysten välityksellä. Kevyet laulut ja irstaat eleet, sanat ja kohtaukset tahraavat mielikuvituksen ja alentavat moraalin. Jokainen nuori, jolla on tapana käydä näissä näytöksissä, turmeltuu periaatteiltaan. Ei mikään muu meidän maassamme vaikuta voimakkaammin myrkyttäen mielikuvituksen ja hävittäen uskonnolliset vaikutelmat ja käsitykset elämän todellisuudesta kuin teatteriesitykset. Mieltymys näihin esityksiin kasvaa joka kerta,

kun niissä käydään, aivankuin väkijuomahimo lisääntyy niitä käytettäessä. Ainoa varma keino on välttää teatteria, sirkusta ja kaikkia muitakin epäilyttäviä huvipaikkoja. On virkistyskeinoja, joista on mitä suurinta hyötyä sekä ruumiille että sielulle. Valistunut, arvostelukykyinen mieli löytää runsaasti huvia ja virkistystä sellaisesta, mikä ei ole ainoastaan viatonta vaan myös opettavaista. Oleskelu raittiissa ilmassa, Jumalan töiden mietiskeleminen luonnossa on mitä hyödyllisintä ajanvietettä.” S. n. 376.

Siis kaikki uskon sankarit, joista Raamattu kertoo, eivät koskaan menneet vapaehtoisesti huvipaikkoihin. Daniel ja hänen ystävänsä joutuivat Babyloniin ja siellä heidän uskonsa koeteltiin, Joosef joutui Potifarín kotiin ja siellä hänen uskonsa koeteltiin, mutta he eivät menneet vapaehtoisesti sinne. Meidän tulee pysyä niin kaukana kiusauksista kuin mahdollista. “Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani." Sentähden: "Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttäríkseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias." 2. Kor. 6:14-18. Tässä on selvät neuvot miten meidän tulee toimia ja kun noudatamme Jumalan antamia neuvoja Apostoli Paavali kirjoittaa, Hän on kanssamme varjelemassa ja suojelemassa meitä ja Hänen avulla me voittamme.

Jumala on Valmentajamme

Vain noudattamalla ehdotonta kuuliaisuutta Valmentajamme neuvoihin uskomme vahvistuu ja tulee kestävämmän kaikissa koetuksissa. “Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakse vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman.” 1. Kor. 9:25. Jos urheilijat tekevät niin suuria ponnistuksia ja harjoituksia, paljon työtä ja pidättymistä syömisessä ja juomisessa, saadakse palkinnon, joka on katoava, kuinka enemmän meidän, joille on tarjolla katomaton palkinto tulee tehdä uskonharjoituksia, työtä Jumalan kunniaksi ja noudattaa Jumalan antamia sääntöjä. “Ei kukaan, joka sodassa palvelee, sekaannu elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla mieliksi sille, joka on hänet palkannut. Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti.” 2 Timm. 2:4, 5.

Siis meidän tulee kilpailla ainoastaan Jumalan antamilla säännöillä muuten emme saa palkintoa. Dopingia ei saa käyttää! Eikä muitakaan keinoja kuin ainoastaan Jeesuksen esimerkki. “Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.” Fil. 4:13. Me voimme olla varmoja voitossamme, kun seuraamme tarkasti Valmentajamme ohjeita. Hän itse on voittanut ja todella haluaa tehdä meistäkin voittajia.

Jeesus on Sotakenraalimme

Palvelijansa kautta Hän sanoo: “Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa. Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Sentähden ottakaa päällemme Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä

vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta;” Ef. 6:10-18.

Meidän Kenraalimme ei ole kärsinyt tappiota yhdessäkään taistelussa ja kun seuraamme Häntä puettuna Hänen koko sota-asuunsa voimme olla varmoja voitosta. Meidän pitää tehdä kaikki Hänen esimerkkinsä mukaan ja vastustaa pahaa, niin se pakenee meistä. “Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee.” Jaak. 4:7. Katsoen Kenraaliimme, me saamme rohkeutta ja intoa taistella Hänen totuutensa puolesta. Meidän ei tule surra sitä että Hänen lippunsa alla oleva joukko on pienempi, verrattuna pahalaisen joukkoon. Kuitenkin meillä on koko taivas puolellamme ja meillä on Kenraali, joka sai suuren voiton Golgatan ristillä. Kunnia ja ylistys olkoon Hänelle. Hän tekee meidät voittajiksi, seuratkaamme Häntä. Hän vie sotajoukkonsa taistelun lopussa taivaan kaupunkiin, uuteen Jerusalemiin, jonka portit avautuvat ja uskonsankarit voiton ilolla ja enkelien laulaessa musiikin myötä pääsevät sisälle.

Heidän taistelunsa on päättynyt, heidän uskonsa oli koeteltu ja kestänyt kaikissa vaikeuksissa. Nyt he saavat levätä. Nyt he saavat ihailia sitä mitä taivaallinen Isä suuressa arnessaan ja rakkaudessaan on valmistanut heitä varten. Silloin alkavat suuret juhlat, jossa kaikki uskonsankarit tästä pahasta maailmasta ovat mukana, jossa kaikki Jumalan enkelien joukot, edustajia lankeamattomista maailmoista ja itse Isä ja Jeesus

ovat mukana. Oi, ei sanamme ja ymmärryksemme riitä kuvailemaan sitä mitä on tulossa! Herra meitä siunatkoon ja auttakoon, että olisimme siellä! On toivoni ja rukoukseni. Amen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Onnellisen avioliiton salaisuus

Kyllä, se todella näyttää olevan salaisuus kuinka avioliito voi onnistua. Jos katsomme nykyään avioerojen lukumäärää kuinka lukemattomat avoliitot epäonnistuvat, se herättää ajatuksen, että onnellisen avioliiton resepti on hukassa. Monille ihmisille on todella käsittämätön salaisuus, miten voisi säilyttää onnellisen avioliiton. Kun Jumala asetti avioliiton Eedenin puutarhassa, olisiko Hän todella unohtanut antaa heille ohjeet onnelliseen avioliittoon? Olisiko Jumala pitänyt tämän tiedon salassa ja peittänyt sen ihmiseltä? Ei – ja sen mukaan aiheemme ei ole oikein muotoiltu koska: Onnellinen avioliitto – ei ole salaisuus! Vaan Jumala on ilmoittanut meille kaikki sanansa kautta, niin että ei ole salaista verhoa onnellisen avioliiton yllä.

Toki sillä välin ihmiskunta on mennyt kauaksi Eedenin puutarhasta. Sellaisessa ympäristössä, joka on synnin kirouksen alla. Ei ole lastenleikkiä tänä päivänä saada heidän onnellisesti alkanutta avioliittoansa elinikäisen onnen tyyssijaksi. Kun puhun tästä aiheesta, niin olen tietoinen, että monet lukijat tulevat liikuttuneiksi. Toivoni on, että yhdessä näemme mitä Jumala tarjoaa meille. Se ei tuomitse niitä, joiden kohdalla onni on paennut kodista, tai niitä, jotka pitkään aikaan eivät ole asuneet yhdessä. Jokaisen parin ja jokaisen elämänkaari on ainutlaatuinen. Älkäämme unohtako,

käyttäytyä herkästi ja ymmärtäen rakkaudessa seurustelussa ja huolenpidossa, niin kuin Jeesus opettaa meitä.

Me tutkimme tässä peruseriaatteita oikeasta avioliitosta, joita Raamattu osoittaa meille, E.G.Whiten todistuksissa, joita nykyiset avioliitto- ja perhetutkijat vahvistavat. Avioliitto- ja perhepsykologi John M. Gottman on yli 20 vuotta tutkinut, miksi tulee avioeroja. Hänen tuloksensa vinkit onnellisesta avioliitosta ovat sopusoinnussa Jumalan sanan kanssa (katso <http://www..simplify.de>).

Aikaisemmin yksi tärkeä sana, joka määrittelee meitä kaikkia oppilaiksi: “Saadakse oikeaa ymmärrystä käyttäytymistä avioliitto elämässä, tarvitaan koko elämän ajan. Se joka menee naimisiin, astuu kouluun, joka jatkuu koko elämän ajan.” Orientierung für das Leben. s. 63.

Onnellisen avioliiton seitsemän pilaria

1.Asettakaa elämäänne yhteinen merkitys ja päämäärä!

“Me emme sovi aivan yhteen” sanovat avioparit pitkän avioliiton jälkeen tuomarin edessä. Muodostuuko todella niin ylittämätön este sattumalta? Tai onko yhteinen kantava pilari katkennut ja yhteisymmärrystä ei löydy? Yhteisen kantavan pilarin merkitys ja päämäärä näyttää useiden juuri rakastuneiden mielestä tarpeettomalta. He luulevat rakkaustunteensa kestävänsä ikuisesti ja leijuvat 7. “taivaassa” pitäen toisistaan kiinni. Mutta heiltä puuttuu niin sanottu tuki, ettei heidän suhteensa joskus katkeaisi, havaitaan usein liian myöhään.

Elämäntarkoitus ja päämäärä kuuluvat menestyvän avioliiton ja turvallisen kodin välttämättömiin edellytyksiin. Kaikki muu, mitä arkielämämme antaa, iloa tai harmia: kantaa suuremman todellisen elämäntarkoituksen, johon avioliiton merkitys liittyy.

Jos elämän päämäärä on siinä, kun rakennetaan taloa, joka

aiheuttaa yleensä vaikeuksia, kun varat riittäisivät vain vaatimattoman mökin tekemiseen tai pieneen asuntoon. Elämän tarkoitus muuttuu kun pariskunta on yllätynyt heidän ensimmäisen lapsensa tarpeista.

Kristittyinä saamme valita toisen pilarin. Jos aviopari yhdessä on päättänyt korottaa aidon uskon Jeesukseen, elämän tarkoitukseksi, etsiä raamattullisia arvoja ja teitä vatja valita ikuinen elämä suureksi päämääräkseen, silloin etuoikeudet tulevat olemaan aivan toiset. Kaikki, mikä kohtaa pariskuntaa on tehty elämän suurta päämäärää varten. Mitä kestävämpi tämä pilari on, ja mitä vahvempi on yhteys sen ja kaikkien avioliiton pilareitten välillä, sitä vähemmän aviorakennus horjuu elämänmyrskyissä ja tulee vähemmän vahinkoa niistä.

Todellisessa rakentamisessa tarvitaan aina kantavia pylväitä tai pilareita, mutta niitä pitää ajan myötä vahvistaa, että rakennus pysyisi koossa.

Jumala antoi myös avioliittoon tämän mahdollisuuden. Jos tämä asia on laiminlyöty ”tarkoitus ja päämäärä” niitä on vaikea saada takaisin. Ei elämä mene aina mutkattomasti, sovittelut voisivat olla tarpeellisia ja elämän u saattaisi ensimmäisen kerran ajautua karille. Kuitenkin tämä pilari on olemassa kantavana pilarina, joka myös otetaan käyttöön jälkikäteen estääkseen aviorakennuksen sortumista. Tämä kantava pilari on päällystetty uskollisuudella.

1. Pilari Raamatussa ja todistuksissa:

“Autuaat ne ihmiset, joilla on voimansa sinussa, joilla on mielessänsä pyhät matkat!” Ps. 84:6.

“Päätäkää itse, mikä on elämänne suurin päämäärä ja sitten ottakaa kaikki voimanne käyttöön, saavuttaaksenne tämän päämäärän.” Zeugnisse 7, s. 67. “Kaikki jotka valitsevat

Jumalan sanan elämänsä johtolangaksi, astuvat läheiseen

yhteyteen toistensa kanssa. Raamattu on side, joka yhdistää heitä.” Orientierung für das Leben. s. 88. “Jumalan sana on ainoa kestävä asia, jonka maailmamme tuntee. Se on varma perustus.” Vuori saarna s. 157.

2. Pitäkää avioliitonne lupaukset elävinä!

Se, joka ennen avioliittoa ei ole tehnyt luetteloja lupauksista joita hän on tehnyt toiselle, voi tehdä sen myöhemminkin. On tarpeellista muistaa miten kerran rakastuimme toisiimme. On tärkeää että rakastatte toisianne. Tämä rakkaus saa pysyä elävänä koko elämän ajan. Siihen kuuluu myös huolehdimme toisistamme niin, että rakkautemme on näkyvä ja kuuluva. Eräältä kauan naimisissa olevalta mieheltä kysyttiin hänen hyvän avioliittonsa salaisuudesta. “Minä kuvittelin etten olisi ollut naimisissa vaimoni kanssa, hän vastasi. Puuhastella puolison kanssa yhdessä, yllättää hänet pienillä lahjoilla, luopua jostakin puolison hyväksi tietäen, että se tuottaa toiselle hyvän mielen.– tämä ei kuulu ainoastaan ennen avioliittoa!

Tämä pilari on päällystetty suurella rakkaudella.

2 Pilari Raamatussa ja todistuksissa

“... rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä”. 1. Piet. 1:22.

“Osoittakaa toisillenne samaa huomiota kuin alussa. ... Rakkaus ei voi kestää kauan ilman ilmaisua. Älä jätä sydäntä, joka on yhdistetty sinuun, kuihtumaan ystävällisyyden ja osallistumisen puutteesta.... Monissa perheissä epäonnistutaan lausumaan tunteensa toinen toisilleen.” Orientierung für das Leben, s. 67, 69, 70.

3. Osoittamalla alituista kiinnostutusta toista kohtaan!

“Tilastojen mukaan pariskunnat kuuden vuoden

kumppanuuden jälkeen puhuvat yhdessä keskimäärin 10 minuuttia päivässä.” www.partnerschaft-beziehung.de “Miten kauemmin ihmiset ovat olleet naimisissa, sitä vähemmän he puhuvat keskenään.” www.welt.de/partnerschaft Miksi on niin? Uskotaanko jo että tiedetään kaikki kumppanista? Onko kiinnostus sammunut? Eikö ole aikaa, eikä intoa, onko keskustelut pitkäveteisiä tai pelkkää riitelyä?

“Tiedonannon puute on suhteen tappaja. Todella monet pariskunnat eroavat liian vähäisen tai puuttuvan tiedonannon johdosta. Siinä ovat ongelmat vuosienajan kertomatta. Emme sano kumppanille mistä emme ole tyytyväisiä, tai mikä on huolestumme. Emme puhu enää kaipauksistamme tai toivomuksistamme. Ja niin ihmiset, jotka kerran rakastivat toisiansa eroavat vähitellen. Lopulta jää romahdus ja iso hiljaisuus. Elämäkumppanit, jotka päinvastoin puhuvat paljon keskenänsä, voivat pitää rakkautensa elävänä ja syventää sitä.” www.zeitzulieben.de

Pieni testi saattaisi auttaa kommunikointianne kumppanuudessa:

1. Tekeekö kumppani mielellään kaikkea muuta, kun viettää aikaa sinun kanssasi?
2. Onko kumppanisi iloinen ja viehättävä ystävien kanssa – mutta sinun kanssasi ei?
3. Pakeneeko kumppanisi, kun tulee ongelmia?
4. Meneekö kumppanisi kotiin ja laiminlyö ulkonäkönsä?
5. Etkö enää tule iloiseksi kumppanisi kanssa vai kartatko häntä?
6. Luottaakokumppanisi enemmän ystäviin kuin sinuun?
7. Eikö sinun fyysinen läheisyytesi merkitse kumppanillesi enää mitään?
8. Onko kumppanillesi ulkonäkösi olemuksesi aivan sama?

9. Onko teillä enää yhteisiä kiinnostuksen kohteita ja ystäviä?
10. Pyöriikö keskustelunne vain ongelmassa?
11. Unohtaako kumppanisi syntymäpäiväsi?
12. Etkö kuulee enää kehuja kumppaniltasi?
13. Eikö kumppanisi kerro enää ongelmistaan työssä?
14. Onko kumppanisi mielipiteitteesi, ongelmiesi ja tunteitteesi suhteen välinpitämätön?
15. Eikö enää puhuta ja ratkaista riitoja ja erimielisyyksiä yhdessä?

Arviointi: Enemmän kuin viiteen kohtaan kyllä-vastaus on aika tehdä korjaus ja puhua kumppanisi kanssa. Sinun kumppanuutesi ja rakkautesi on vaarassa.
www.partnerschaft.beziehung.de

“Teidän yhteiselämässänne pitää olla pyrkimys tehdä tonen onnelliseksi. Jokaisen tulee palvella toistensa onnen edestä. Tämä on Jumalan tahto. Kun olette yhtä, kuitenkin kukaan ei saisi kadottaa persoonallisuuttaan. Te olette Jumalan omaisuutta. ...Ei mies eikä vaimokaan saisi hallita toistaan. Herra laski perustan, joka näyttää tietä. Miehen pitää käyttäytyä vaimonsa kanssa rakkaudella ja hellyydellä, niin kuin Kristus rakastaa ja hoitaa seurakuntaansa. Vaimon tulee kunnioittaa ja rakastaa miestänsä. Molempien tulee osoittaa ystävällisyyden henkeä ja päättää lujasti ettei koskaan murehduta eikä loukata toista... Älköön kukaan yrittäkö määrätä tahtonsa toiselle. Te ette voi tehdä sitä ja samalla säilyttää rakkauttanne.”
Orientierung für das Leben, s. 65-68.

Pilari on päällystetty ymmärtäväisyydellä.

3 Pilari Raamatussa ja todistuksissa:

“Rakkaus... ei etsi omaansa...” 1. Kor. 13:4. 5.

“Hoitakaa sitä, mitä on jalointa teissä ja olkaa aina valmiit, tunnustamaan hyvää toisissanne. Pitäkää arvossa toisianne, se kannustakaa ihanasti ja osoittakaa tyytyväisyyttä. Osallistuminen ja huomaavaisuus kannustavat pyrkimään täydellisyyteen ja rakkaus kasvaa, kun sitä kannustetaan jaloin päämäärin.” ebd., s. 69.

4. Lopettakaa jokapäiväinen jankutus.

Mielellään arjen elämää kuvitellaan hirviönä, joka nielee kaiken ilon ja rakkauden suhteesta. Käsite “ura” merkitsee pitkäväteistä, kiusallista, uuvuttavaa juoksua. Monet jokapäiväiset työt ovat luonnollisia. Sille emme voi tehdä mitään. Se, mitä voimme muuttaa, on asenteemme arkiseen elämään.

“Oikea elämän viisaus on siinä että näemme arjessa sen upeuden.” (Pearl S. Buck)

Lisäksi on omaksuttava tehokas työtapa, tarkistaa jaetut tehtävät perheessä ja kaikkien näiden lisäksi ei unohdeta tervettä huumoria. Se mikä meitä nykyisin ärsyttää usein ovat ne asiat, joita me vuosia halajamme: itkevä vauva – oi, saammeko vielä kerran lohdutusta. Paniikki ennen koulun aloittamista- oi, saisimmeko vielä kerran täyttää koululaukun. Miehen uuvuttava ilo vierailusta – oi, tulevatko he vielä kerran. Viisaus ja tarmokkuus päällystävät tätä pilaria.

4 Pilari Raamatussa ja todistuksissa:

“Ei ole ihmisellä muuta onnea kuin syödä ja juoda ja antaa sielunsa nauttia hyvää vaivannäkönsä ohessa; mutta minä tulin näkemään, että sekin tulee Jumalan kädestä. - "Sillä kuka voi syödä ja kuka nauttia ilman minua?"... Niin minä tulin näkemään, että ei ole mitään parempaa, kuin että ihminen iloitsee teoistansa, sillä se on hänen osansa. Sillä kuka tuo

hänet takaisin näkemään iloksensa sitä, mikä tulee hänen jälkeensä?” Sarn. 2:24, 25; 3:22.

“Meidän perheitämme on kuormitettu liikaa huolilla ja taakoilla. Me pidämme yllä liian vähän luonnon yksinkertaisuutta, rauhaa ja oikeaa onnellisuutta... Monen tulee oppia miten tehdä koti puoleensa vetäväksi ja ilon paikaksi. Kiitolliset sydämet ja ystävälliset katseet ovat rikkauden ja ylellisyyden arvoisia, ja tyytyväisyys yksinkertaisissa asioissa muuttaa kodin onnelliseksi, ja rakkaus elää täällä.”
Orientierung für das Leben, s. 75.

5. Välttää riitoja

Kuka sanoo avioliitossa housut päälle ja hattu pois päästä? Se, joka pyrkii valtaan, se tarkoittaa aina, että toisen pitää alistua. Tällä tarkoitetaan naisten alistumista ja unohdetaan miten jae jatkuu. Epäpyhitetyt hallitsijat ovat tuskin rakastettuja aviomiehiä ja isiä – enemmän pelättyjä ja kartettuja. Se, joka pitää komentamisesta, tulisi hankia itselleen koira. Kuitenkin varovasti! Jopa eläimetkin tarvitsevat rakkaudellisen kohtelun! Valmiutta luopumiseen ja luottamusta kumppaniin päällystää tätä pylvästä.

5. pilari Raamatussa ja todistuksissa:

“Ja olkaa toinen toisellenne alamaiset Kristuksen pelossa. Vaimot, olkaa omille miehille alamaiset niinkuin Herralle;... Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä pesten, sanan kautta... Samalla tavoin tulee myös miesten rakastaa vaimojansa niinkuin omia ruumiitaan; joka rakastaa vaimoansa, hän rakastaa itseänsä...” Ef. 5:21-33.

“Olkaa toisillenne helliä ja huomaavaisia ja asettakaa omat

halunne ja suunnitelmanne taaksepäin, tehdäksenne itsenne onnelliseksi. ...Ihmiset, jotka kumppanuudessa eivät ole halukkaita muovaamaan luonnettaan yhteiselämään. Karttakaa epämiellyttäviä erimielisyyksiä ja riitoja, sillä ne eivät kuulu avioliiton.” ebd. s. 66, 217.

6. Ratkaiskaa riitanne taidolla!

Käsite “ristiriitaisia kulttuureja” on suhteellisen uusi. Ongelmana eivät ole erilaiset näkökulmat, vaan käsityksemme niihin. Esittää ajatuksensa selvästi loukkaamatta toisia ja oikealla tavalla, että kaikki saavat nähdä, niin tullaan oppimaan. Miksi tämä on niin tärkeää? Eräs laulun tekijä sanoi: “Jokaisesta haavasta, jonka minä aiheutin sinulle, jäi minuunkin arpia.” letras.terra.com/reinhard-mei/1663461

Huomio, kunnioitusta ja itsensä hillitseminen päälystävät tätä pilaria.

6. pilari Raamatussa ja todistuksissa:

“Pitkämielinen on parempi kuin sankari, ja mielensä hillitseväinen parempi kuin kaupungin valloittaja.” Sanl. 16:32.

“Tyytymättömyys, valitus ja mielihaha sulkevat kodin Jeesukselta. Minä näin, että Jumalan enkelit väistävät kodin, jossa on epäystävällisiä sanoja, yrmeyttä ja riitaa. ... On tosi vaikeaa ratkaista perhe ongelmia, ennen kun aviopuolisot eivät ole onnistuneet antamaan sydäntään Jumalalle, myös jos eivät ponnistele hyvän ja oikean ratkaisun puolesta, joka täyttää heidät erilaisilla velvollisuuksilla... Molempien aviopuolisoiden tulee olla valmiita vastaamaan toisen mielipiteeseen. Se ei johtaisi mihinkään sopusointuun, kun molemmat sitkeästi tahtovat ajaa läpi oman tahtoansa. Jos miehet ja naiset eivät ole vielä oppineet Kristuksen sävyisyydestä ja nöyryydestä, he

AVIOLIITTO

<i>Uskollisuus</i>	<i>Löytää päämäärään tarkoituks</i>
<i>Rakkaus</i>	<i>Aktiivista avioliiton tarkoituks</i>
<i>Ymmärtäväisyys</i>	<i>Osittaa kiinnostusta</i>
<i>Viisaus ja tehokkuus</i>	<i>Välttää jokapäiväistä jankutusta!</i>
<i>Hyväksymistä ja luottamusta</i>	<i>Huomioinnon, kunnioittaminen</i>
<i>Engelminen ratkaisemista</i>	<i>Ei valitustaisteluja</i>
<i>Uskoa ja luottaa Jumalaan</i>	<i>Tilaa Jumalalle</i>

tulevat pitämään samaa kiukkuista ja mieletöntä henkeä, jonka näemme lapsissa. Kova, hallitsematon tahto mielellään haluaa viedä oman tahtonsa läpi... Teidän molempien pitää löytää tie, miten yhdessä tulette toimeen ja välttää riidat. Sävyisä ja

ystävällinen käyttäytyminen johdattaa teidät hämmästyttävään kokemukseen elämässänne.” Orientierung für das Leben, s. 218, 219, 221.

7. Antakaa tilaa Jumalan vaikutukselle!

Jos haluamme tehdä kaikki yksin, mihin tarvitsemme sitten Jumalaa? Miten Jumala tulee johtamaan meitä, jos emme kysy Hänen tietänsä? Tee kaikki se, mitä voit ja loput jätä rauhallisesti Jumalan käsiin! Luottaa siihen, että Jumala suunnitelmansa mukaan haluaa huolehtia yhdessä kanssanne yhteiseistä onnesta avioliitossa. Kutsukaa Jeesus aina olemaan Vieraana, Ystävänä, tien Valmistajana ja Neuvonantajana teidän avioliitossa.

Karla ja Johannes Altwein, jotka lyhyt aika sitten juhliivat timanttihäitään kirjoittivat reseptinsä onnellisesta avioliitosta näin: “Olemme niin kiitollisia taivaalliselle Isälle Hänen armostaan, että Hän johtaa meitä niin kauan ja me saamme olla vielä yhdessä. Me arvostamme toisiamme paljon ja tämä on taivaallista. Tänään jokaista meistä toki pian odottaa luopuminen omasta minästä mutta persoonallisuutemme saamme pitää. Sen vuoksi on niin paljon avioeroja. Jokaisessa ihmisessä on jotakin hyvää, mutta useimmat eivät näe sitä. Onko Kristus kolmantena liitossamme ja pidämmekö kiinni Jumalan sanasta Fil. kirjeessä 2:1-4. niin voimme elää kauan onnellisena ja nauttia yhteisolostamme. Tämä tuo meitä lähelle Jumalaa ja toisiamme. Tämän koimme elämässämme.”

Syvä luottamus Jumalaan ja iloinen aitousko päällystävät tätä pilaria.

7. Pilari Raamatussa ja todistuksissa:

“... osoittakaa heille kunnioitusta, koska he ovat elämän armon perillisiä niin etteivät teidän rukouksenne estyisi.” 1.

Piet. 3:7.

“ ja heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen.” 1. Piet. 5:7.

“Sydämet, jotka ovat täynnä Kristuksen rakkautta, eivät voi erkaantua liian kauaksi... Jokaisen perheen tulisi tunnustaa että Herran pelko on viisauden alku ja sen vuoksi rukoilla yhdessä.” ebd. s. 90, 91.

Herra siunatkoon avioliitotamme. Amen

Ines Myller

Ikuinen ikävä

”Oi kiitos sä Luojani armollinen, joka hetkestä, jonka mä elin, kun annoit sä ruumihiin tervehen ja syömen mi sykähteli, kun annoit sä tervettä kättä kaks’, kaks’ silmää sieluni ikkunaks’, ja hengen herkän ja avoimen joka tuutia tuulosen.

Sua kiitän mä Luojani armollinen, kun annoit sä kodin hyvän, soit äidin niin hellän ja herttaisen ja taaton niin tarmoa syvän, kun annoit sä myös pari ystävää ja ne hyvää, en pyydä mä enempää, ja annoit sä armahan isäinmaan, jota kyntää ja rakastaa.

Ja kiitospa vihdoin viimeinen, kun laulun lahjan sä annoit, kun riemut ja murheet lapsosen näin sävelten siivillä kannoit, sen sulta, sulta mä yksin sain ja sulle siitä mä vastaan vain ja leiviskästäni tilin teen, miten käytin mä kanteleen.”

Näillä ihanilla laulunsanoilla lausuen meitä tervehdittiin puolisoni kanssa viimekesänä. Tervehdyksen antajana oli sukuni vanhin, pirteä vanhus. Hän oli odottanut muutama tunti aikaisemmin kotiinsa vieraita, mutta tyttärensä oli sanonut, että tänäänhän kaikki ovat omien sukulaistensa kanssa eikä kukaan varmastikaan tule tänne. Hänen syleilynsä säteili iloa ja onnea saadessaan nähdä rakkaimpansa.

Syleilyssään tämä iäkäs vanhus totesi, että on ollut ”ikuinen ikävä”. Saimme viettää ihania hetkiä säteilevän vanhuksen kanssa. Olimme onnellisia hänen rakkaudestaan erikoisesti Taivaallista Isää kohtaan. Kunpa mekin voisimme janota Taivaallista elämänvettä tässä elämässä ”ikuisesti” niin kuin tämä onnellinen vanhus!

Pyhässä Raamatussa on meille luvattu ihana tulevaisuus!

”Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole. Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niin kuin morsian, miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: ”Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.” .. **Katso, uudeksi minä teen kaikki.** .. Ilm. 21:1-5

”Emme voi ansaita pelastusta, mutta meidän tulee tavoitella sitä kaikesta sydäimestä innokkaasti ja kestävästi, aivan kuin tahtoisimme luopua kaikesta maailmassa saadaksemme sen. Luovu siitä ajatuksesta, että jotkin ajalliset tai hengelliset edut hankkisivat sinulle pelastuksen. Jumala kehottaa sinua vapaaehtoiseen kuuliaisuuteen. Hän pyytää sinua luopumaan synneistäsi.” Krv. s. 80. Kuningas Daavid, joka oli vaikutusvaltaisessa tehtävässä, ei huomannut syntisyyttään. Kuvitteli vaeltavansa Herran viitoittamaa tietä silloinkin kun teki ajattelemattoman synnin. Tarvittiin puhutteleva esimerkki ja toinen ihminen herättämään Daavidin silmät. Hän, joka oli Herran silmissä rohkea ja otollinen palvelija, joka toi yksinomaan viestin Herralta. Hän, Naatan, ei korottanut itseänsä ja tietämystänsä vaikka olikin profeetta. Vakavat Herralta tulevat sanat herättivät kuningas Daavidin ja hän katui syvästi ”Minä olen tehnyt syntiä Herraa vastaan.” 2. Sam. 12: 13.

Meilläkin on suuri vaara vaeltaa huomaamattamme synnissä. Meidän tulee rukoilla totisella sydämellä Daavidin tavoin ”Ava minun silmäni näkemään sinun lakisi ihmeitä.” Ps. 119: 18. Pyhän Hengen vuodattamana helluntaipäivänä ”apostolit julistivat sitä kirkkautta, joka ainokaisella

Pojalla on Isältä, se sai kolmetuhatta sielua näkemään oman tilansa todella syntiseksi ja turmeltuneeksi sekä Kristuksen ystäväkseen ja lunastajakseen. Ihmisissä vaikuttava Pyhän Hengen voima korotti ja kirkasti Kristusta. Pyhä Henki vaikuttaa voimakkaasti silloin, kun tätä taivaallista lahjaa erityisesti etsitään, ja se löydetään.” Krv. s. 81. Kun Pyhä Henki sai helluntaina alkuseurakunnassa vallata syntiset sydämet, silloin ”uskovien ainoana kunnianhimona oli ilmaista Kristuksen kaltaista luonnetta ja laajentaa toiminnallaan hänen valtakuntaansa.” Krv. s.82

Merja - sisar

Valheen Seuraukset

Oli talvihämärä, varjot väikkyivät edestakaisin äänettöminä huoneessa. Punertava tulenhohde välähteli miellyttävästi vanhanaikaisessa takassa. Kunnioitettava nainen, jonka hiukset olivat korkean iän takia muuttuneet valkeiksi, mutta jonka sydän yhä oli terve ja nuori, istui mietteissään nojatuolissa, joka oli työnnetty aivan tulen luo. Äkkiä ovi aukeni ja lapsi juoksi hänen vierelleen. No, Paula, sanoi vanha nainen, laskien hellästi kätensä lapsen vaaleille kiharoille, onko ollut hauskaa jäällä? Ihanaa, Ruth-täti! Ja nythän kerrot yhden kauniista kertomuksistasi minulle! Paula oli perheen ainoa lapsi. Hänen äitinsä oli hiljattain kuollut, ja hän oli tullut kylään tädin luo, jonka sydämen hän jo voitti rakastettavuudellaan ja sydämellisyydellään.

Mutta Ruth-tädin silmät olivat hyvin tarkat vanhat silmät, ja niin ne pian havaitsivat, että pienessä tytössä oli jotain, jota ei saisi löytyä ihmisydäimestä, olkoon se suuri tai pieni. Asianlaita oli se, ettei Paula aina pitänyt niin tarkkaan totuudesta kiinni, ja surullista oli sanoa, ei hän kovinkaan pannut sydämelleen, jos hänet saatiin kiinni pienestä valheesta. Mutta jos nyt Ruth-täti jotain oikein sydäimestään vihasi, niin hän vihasi tätä rumaa luonteen piirrettä, joka on vaarallisempi käärmeen myrkkyyä ja kaikki, jotka tunsivat Ruth tädin, tunsivat myös hänen sydämensä peruslauseen ja sananpartensa: ”Valheelliset huulet ovat kauhistus.”

Ruth-täti oli ensi hetkestä alkaen päättänyt taivaallisen Isän avulla kiskoa tämän vahingollisen rikkaruohon, maksoi mitä maksoi, pienen ymmärtämättömän tytön sydämmestä. Ja juuri tätä Ruth-täti oli miettinyt, kun hän istui räiskyvän takkatulen edessä.

Ota jakkarasi, pieni Paula, ja istu tähän minun viereeni, sanoi Ruth-täti, näyttäen paksua houkuttelevaa mattoa, jota tuli valaisi lämpimällä hehkullaan. Ja hetken kuluttua istui pieni tyttö paikallaan siniset silmät odottavaisina katsoen tätiin. Minä olen nyt vanha, Paula tyttöseni sanoi tämä, hyväillen pienokaisen kaunista otsaa. Muistini pettää usein. Mutta voin aivan hyvin muistaa ajan, jolloin olin pieni hyppivä vaaleakiharainen tyttö kuten sinä nyt. Kun olin vielä aivan pieni, kävin esikoulua yhdessä Helena -nimisen tytön kanssa. Hän oli pieni ystävällinen, tunteellinen lapsi ja hyvin ahkera oppilas Pieni Helena parka ei voinut kylläkään niin helposti selittää kylmyyttä, jota usein osoitin häntä kohtaan. Ja suoraan sanoen tunsin itseni liian ylpeäksi sitä selittämään. Olin ollut totuutta rakastava lapsi, Paula, mutta sitten tuli kateus ja minä annoin myöden. Aloin niin vähitellen parjata Helenaa muiden lasten kuullen. Tämä oli petokseni alku. Arka, pieni tyttöparka oli liian ujo puolustautuakseen ja melkein joka kerralla onnistuin pahassa aikeessani. Eräänä päivänä antoi opettajattaremme meille sanan ”pörröpää” tavattavaksi. Tavallisella lempeällä äänellään Helena tavasi:”P-ö-r-r-ö-p-ä-ä pörröpää”. Opettajatar joka kuuli väärin, huudahti heti:”Väärin! Seuraava” Mutta samassa hän kääntyi vielä kerran ympäri ja kysyi: Sinähän sanoit: ”p-ö-r-ö-p-ä-ä” ”En, neiti, minä sanoin kaksi r:ää” Opettajatar, joka vielä epäili, kääntyi lopuksi minun puoleeni ja kysyi:”Sinä kuulit sen, Ruth kuinka se oli?” Silloin tuli ilkeä ajatus mieleeni, saattaa Helena pulaan ja samalla kohottaa itseäni. Oi, kunpa olisin kauhulla työntänyt sen ajatuksen pois luotani! Mutta sitä en tehnyt, annoin ilkeän ajatuksen toteutua teoksi,-teoksi jota sitten olen saanut katua koko elämäni. Aivan tahallani lausuin törkeän valheen. -Niin neiti,selitin minä, Helena sanoi vain yhden r:än, ja sitten istuuduin penkille, mutta oi, kuinka kirveli ja poltti sydämessä kummallisesti. Opettajatar kääntyi nyt Helenan puoleen, mutta minun syytökseni hämmentämänä hän vaikenä ja hänen punastuvat kasvonsa ja kynnetyneet silmänsä tekivät hänet vielä syyllisemmän näköiseksi. ”Helena”, sanoi silloin opettajatar ankaralla äänellä,”en olisi uskonut, että sinä valehtelet. Mene nyt pois ja istu luokan etäisimmälle paikalle, ja kun tunti on loppunut, niin jää tänne.” Nyt olin minä voitolla, Paula, Helena oli alennettu ja minä seisoin ylpeänä luokkani edessä. Mutta en ollut onnellinen. Sydämessä poltti niin kummallisesti. Kun tuli päivällisaika sanoin, että olin muka pudottanut jotakin lattialle ja viivyttelin luokkahuoneen ulkopuolella. Silloin kuulin opettajan äänen ”Tule tänne,

Helena”, hän sanoi. Ja kohta sen jälkeen kuului pienen tytön askeleet lattian poikki. ”Helena, kuinka voit niin valehdella?” kuului opettajan ääni.

”Minä en ole valehdellut, neiti”, vakuutti Helena, mutta avaimen reijästä näin kuinka koko hänen pieni kehonsa vapisi surusta ja odotetun rangaistuksen pelosta. Tosiaan tuo pieni tyttö näytti todelliselta rikolliselta. Mutta minä, minä tiesin, että hän oli viaton.

”Ojenna kätesi!” käski opettaja. Siinä minä seisoin aivan kuin kiinninaulattuna ja kuulin kovan viivottimen lyönnin toisensa jälkeen putoavan viattoman lapsen pienelle valkealle kädelle. Niin, Paula, kyllä sinulla on syytä peittää kasvosi minulta! Oi, miksi en aukaissut suutani? Tuntui, kuin olisi jokainen lyönti sattunut sydämeeni, mutta minä olin ylpeä, minä en tahtonut tunnustaa syntiäni ja niin hiivin hiljaa pois ovelta. Mutta portin ulkopuolella pysähdyin ja näin Helenan tulevan kirjat toisessa kädessä ja toisella hän kuivasi kyyneleitä, jotka eivät lakanneet vuotamasta. Hänen nyyhkytyksensä tuntuivat tulevan särkyneestä sydäimestä ja ne tunkeutuivat syvälle minun sydämeeni. Kulkiessaan edelleen hän kompastui, kaatui ja kirjat lensivät ympäri katua. Minä kumarruin, keräsin ne kokoon ja jätin ne hänelle. Silloin hän katsoi minuun lempein, sinisin silmin ja kiitti ystävällisesti avustani. Minun syntinen, syyllinen sydämeni löi tuskaisesti hänen katsoessaan, mutta puhua en tahtonut, ja niin me kuljimme vaieten toistemme rinnalla katua pitkin. Mitä hyötyä siitä oikein olisi? Puhelin itsekseni kotimatalla tukahduttaakseni sydämeni syytökset. Kukaan ei siitä mitään tiedä ja miksikä tekisin itse itseni onnettomaksi? Minä päätin kokonaan karkottaa tuon kiusallisen ajatuksen ja juoksin kotiin nauraen ja jutellen aivan kuin ei mitään olisi tapahtunut. Mutta taakka painoi yhä raskaammin sydäntäni. Kenenkään ei tarvinnut puhua minulle synnin taakasta. Omaatuntoani painoi niin kirvelevän raskaasti. Tuntui kuin olisi Jumalan silmä minua polttanut. Mutta mitä huonommalle tuulelle tulin, sitä iloisempi teeskentelin olevani ja useimmin kuin yhden kerran sain nuhteita meluavasta riehumisestani, vaikka samalla voin ainoastaan vaivoin pidättää kyyneleitäni. Vihdoin lähdin illalla huoneeseeni. En kyennyt rukoilemaan ja kiiruhtaen vuoteeseeni suljin nopeasti silmäni kiinni. Mutta uni ei vaan tahtonut tulla. Vanhan seinäkellon raksutus tuntui minusta hetki hetkeltä voimistuvan äänekkäämmäks, kuin tahtoisi se minua nuhdella ja kun keskiyön aika koitti, tuntui kellonlyönti kuoleman

kolahdukselta. Minä heittelehdimme sinne tänne vuoteessani, mutta tuntui siltä, kuin se olisi ollut täynnä orjantappurain okaita. Yhä väkkyivät edessäni nuo suloiset sinisilmät uiden kyynelissä, yhä kuului korvissani kovan viivoittimen lyönnit pienelle lapsenkädelle. Vihdoin en enää voinut kauemmin kestää, vaan nousin vuoteesta ja istuin ikkunan luo. Suuret koivut seisoivat niin rauhallisina kuun hohteessa, joka maahan selvästi varjosti niiden pitkien oksien varjot. Valkea lumikenttä, hiekoitettu käytävä ja täydellinen hiljaisuus, joka kietoi helmaansa koko luonnon, aivankuin ivasi levottomuuttani, kun taas juhllainen keskiyön hohde pusersi sieluani tuntemattomalla ja läpituokealla tuskalla. Oi, lapseni, rankaiseva omatunto ja vihastunut Jumala ovat liian mahtavia, jotta lapsi voisi taistella niitä vastaan. Kun käännyin pois ikkunasta, sattuiivat silmäni lumivalkealle peitolle, joka oli äitini antama syntymä-päivälahja. Muistin kaiken hänen kärsivällisyytensä ja hyvyytensä. Minä tunsin hänen kuolevana laskevan kätensä pääni päälle. Vielä kerran olin kuulevinani hänen värisevän äänensä, kun hän äänettömällä hartaudella rukoili Jumalan siunausta esikoiselleen: ”Oi, tee hänestä totuutta rakastava hyvä lapsi.” Minä yritin karkoittaa ajatuksistani tämän kuolevan äitini viimeisen rukouksen, mutta mitä innokkaammin koetin, sitä selvempinä nuo rukoilevat sanat iskivät sydämeeni, kunnes itkin rajusti, maaten ikkunapielellä. Mutta, Paula, kyyneleet eivät voineet minulle lohtua tuottaa. Sieluntuskani tulivat vaan yhä suuremmiksi, kunnes vihdoin aivan epätoivon partaalla, juoksin isäni makuuhuoneeseen. Isä! Isä! Enempää eivät huuleni voineet puhua. Hellästi kietoen käsivartensa ympärilleni hän painoi jyskyttävän pääni rintaansa vasten ja niin hän minut hellästi tyynttytti, kunnes voin sen verran itseäni hillitä, että saatoin kertoa suruni syyn. Ja kun hän oli kuullut surullisen tapauksen, rukoili hän hartaasti taivaallista Isää, että hänen syntinen lapsensa saisi anteeksi.

Rakas isä, minä sanoin, etkö tahdo seurata minua Helenan luo nyt heti tänä yönä. Huomenna aikaisin, lapseni, hän vastasi. Tunsin itseni niin levottomaksi ja tuskaiseksi, että tämäkin lyhyt lykkäys kiusasi minua katkerasti. Kuitenkin koetin tukahduttaa pettymykseni, suutelin isääni ja käännyin niin takaisin huoneeseeni. Mutta uni pakeni yhä väsyneistä silmistäni. Haluni saada rukoilla Helenalta anteeksiantoa- läheni melkein hulluutta. Minuutit vierivät vitkalleen kuin tunnit ja minusta tuntui kuin ei aamu koskaan koittaisi. Vihdoin tulivat tuskani niin sietämättömän suuriksi että vielä kerran hain isäni. Polvillani ja kyyneleet valuen pitkin

poskia, minä huusin ja rukoilin, että hän heti lähtisi kanssani Helenan luo. Katsos, isä hän voi kuolla, minä nyyhkytin, ennenkuin hän on antanut minulle anteeksi. Silloin isäni laski kätensä kuumille poskilleni ja katsoi minua silmiin. Niin, hän sanoi hetken kuluttua. Niin, minä tulen kanssasi lapseni. Muutamien minuuttien päästä olimme matkalla. Lähestyessämme rouva Aulangon asuntoa näimme valon liikkuvan huoneesta toiseen. Kuvaamattoman kauhun valtaamana painauduin lähemmäksi isää. Hiljaa hän avasi oven, ja vaieten astuimme sisään. Lääkäri joka juuri astui ulos ovesta näytti kovin hämmästyvän nähdessään meidät siellä sellaiseen aikaan. Sanat eivät voi kuvata tunteitani, kun hän vastaukseksi isäni kysymyksiin ilmoitti meille, että Helena oli sairastunut aivokuumeeseen. Ja hänen äitinsä jatkoi, ettei Helena ollut voinut oikein hyvin viime aikoina, mutta ettei hän ollut suostunut olemaan poissa koulusta. Eilen, iltapäivällä hän tuli kotiin, niinkuin näytti, aivan entisestään muuttuneena. Hän ei syönyt illallista ja istui mykkänä pöydän luona, aivan kuin syvän surun murtamana. Hänen äitinsä koetti kaikin tavoin saada selkoa hänen kärsimyksiensä syystä, mutta turhaan. Samanlaisena hän meni levolle ja noin tunti sen jälkeen lähetettiin noutamaan lääkkäriä. Kuumehoureissaan hän huusi sinua, rakas Ruth, ja rukoili lakkaamatta sinua, että armahtaisit häntä ja pelastaisit hänet, lopetti rouva Aulanko puheensa.

Oi, Paula, kunpa et koskaan saisi tuntea, kuinka nämä sanat leikkasivat sydäntäni! Minut valtasi tuska, millaista en koskaan ennen enkä sen jälkeen ole kokenut ja minä rukoilin yhä saada nähdä Helenan, vaikkapa vain yhden ainoan hetken. Syvä suruni liikutti äitiparkaa niin, että hän ystävällisesti tarttui käteeni ja vei minut sairashuoneeseen. Kun näin suloiset pienet kasvot tyynyllä, heitin kaiken toivoni. Kuolon varjo lepäili jo hänen otsallaan ja hänen suurissa sinisissä silmissään. Polvistuneena hänen vuoteensa vieressä pyysin häneltä kuiskaten, ah, niin hartaasti anteeksi. Mutta hän ei tuntenut minua. Ei, en koskaan, Paula, saisi kokea anteeksi–annon suomaa lohdutusta hänen huuliltaan. Kun jälleen näin Helenan, oli hän vaipuneena uneen. Kuumeen ruusut olivat kadonneet hänen poskiltaan, jotka nyt olivat marmorinkalpeat, pitkien silmäripsien varjostamat. Suruisa sydän oli vaiennut. Pieni valkea käsi joka väristen oli vastaanottanut viivottimen kovat lyönnit, lepäsi nyt suloisesti toiseen kietoutuneena. Ei koskaan enää virtaa kyyneleet näistä lempeistä silmistä, ei koskaan enää tämä sydän puserru tuskasta kokoon. Se oli kuoleman unta.

Suruni oli suurempi ja valtavampi kuin äidin, vaikka tämä kadotti kalleimman aarteensa. Hän antoi minulle anteeksi, mutta minä en antanut itselleni anteeksi. Mikä pitkä, pitkä talvi nyt seurasikaan! Sairastuin vaikeaan kuumeeseen ja houreissani huusin lakkaamatta Helenaa. Mutta Jumala kuuli rakkaan isäni rukoukset ja salli minun parantua taudistani. Ja kun kevään ensienteet näkyivät vihreässä maassa ja kun ensimmäiset kukat puhkesivat Helenan haudalla, sain luvan ensikerran käydä sitä katsomassa. Silmäni olivat täynnä kyneleitä, kun luin marmorilevyltä kirjoituksen:

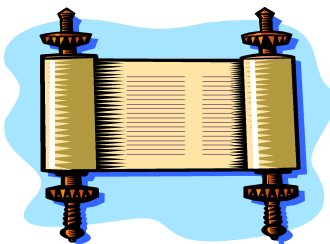
HELENA AULANKO

Nukkui kuolonuneen 3p:nä jouluk.jne.

Polvistuin rehevälle ruohomatolle ja rukoilin hartaasti Jumalaa. Ja täällä vapauduin taakastani ja tulin samalla vahvaksi keholtani ja sielultani. Niin, Paula, siellä sain rauhan, sanoi Ruth-täti, rakastettavasti laskien kätensä nuorelle päälle, joka oli piiloutunut hänen helmaansa. Paulan kyneleet olivat pitkän aikaa juosseet ja nyt tuntuivat hänen kärsimyksensä sietämättömiltä. Ruth-täti ei koettanutkaan häntä lohduttaa, sillä hän toivoi, että tämä suru toisi mukanaan pelastuksen. Ruth-täti, kuiskasi Paula vihdoin, katsoen ylös kyynelten läpi. Oi, Ruth-täti, rukoile puolestani! Olen tehnyt syntiä! Ja hän kietoi kätensä tädin kaulaan ja nyyhkytti, tämän täydestä sydäimestään rukoillessa itkevän lapsen puolesta. Paula ei koskaan unohtanut tätä tapausta, sillä tänä hämärähetkenä tunkeutui näiden katuvien kyynelten kautta valo hänen sieluunsa, kirkaampana kuin aamun hohde. Ja vaikka Ruth-tädin piti voittaa itsensä houkutellessaan esiin nämä tummat varjot menneisyydestään, niin hän tunsikin saaneensa tuhatkertaisen palkinnon uhrauksestaan, sillä nuoret kasvot, joiden kauneutta usein teeskentely ja valhe olivat rumentaneet, loistivat tästä hetkestä yhä useammin sen päätöksen kirkaassa valossa, joka oli sielussa syntynyt -pätöksen puhua aina totta. Tässä on hyvä esimerkki meille aikuisillekin, että olisimme rehellisiä, ensin Jumalalle sekä myös toisillemme. Saakoon Jumala suojella ja varjella meitä pysymään aina Herran totuudessa.

Olavi Ihala

- Ilmoituksia -

Kevätroukouspäivät 29-30.3.2013

Sääntömääräinen vuosikokous 31.3.2013

Nuorisosapatteja

Pääaihe: "Kasvatuksen perusperiaatteita"

2. Kor. 3:18.

"Runous ja laulu"

6.4.2013

"Raamatun salaisuudet"

4.5.2013

"Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen."

Meidän jalkamme saavat seisoa sinun porteissasi, Jerusalem; sinä Jerusalem, rakennettu kaupungiksi, johon kokoonnutaan yhteen, jonne sukukunnat vaeltavat, Herran sukukunnat, niinkuin Israelille on säädetty, kiittämään Herran nimeä. Sillä siellä ovat tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet. Toivottakaa rauhaa Jerusalemille, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat. Rauha olkoon sinun muuriesi sisällä, olkoon onni sinun linnoissasi. 8. Veljieni ja ystäväieni tähden minä sanon: olkoon sinulla rauha. 9. Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden minä tahdon etsiä sinun parastasi." Ps. 122:1-8

Sydämellisesti tervetuloa!

